

EKSEMPEL PÅ SRP MED FAGENE BIOTEKNOLOGI A OG FRANSK A

Uddrag!:

Opgaveformulering:

Hvilke forklaringsrammer kan naturvidenskaben samt litteraturen præsentere i argumentationen for udviklingen af den menneskelige personlighed?

”Personlighedsdannelsen i naturalistisk litteratur og i naturvidenskabens forståelse - Fra Zola til epigenetik”

Abstract

Personality has been studied in various scientific fields throughout history. In this paper, personality is examined from a literary and biological point of view, and similarities and contrasts are highlighted. Emile Zola’s novel *Thérèse Raquin* marks the beginning of naturalistic literature. The novel establishes the role of science as a contributor to the perception of the human being and the society in which it exists. Through an analysis of the main characters of *Thérèse Raquin*, this paper characterizes the naturalistic understanding of the development of personality. Zola believed personality to be a product of heredity and environmental influences. He considered temperament to be inherited from your parents. It was determined by the amount of specific bodily components, such as blood and nerves, and was thought to be decisive for the development of the human personality. Furthermore, Zola believed that environmental factors and upbringing were influencing personality. The concept of nature and nurture is still very prominent in behavioral science. Now we know that while the genome controls the human behavior, gene expression is also determined by epigenetic modifications such as methylation and acetylation. The human personality changes during lifetime. Experiences and environment contribute to the plasticity of the brain as well as to the epigenetic regulation of the genome, and thereby change human behavior. The rigorousness of science is complemented by literature. Together they provide alternative perspectives on human personality.

Indholdsfortegnelse

Indledning.....	4
Emile Zola i naturalismen.....	4
Thérèse Raquin - plot og handling.....	6
Thérèse Raquin - hovedpersonerne	8
Thérèse Raquin	8
Laurent.....	10
Zolas personlighedsopfattelse	11
Personlighedens genetik	14
Nervesystemet og neurotransmittere.....	16
Neuroplasticitet	19
Epigenetik.....	20

Miljøets påvirkning af epigenetikken.....	22
Den naturalistiske litteratur og naturvidenskabens personlighedsforståelse	24
Konklusion.....	26
Bibliografi	28

Indledning

Hvad er personlighed? Det korte svar på dette yderst komplekse spørgsmål er, at personligheden er den, du er. Personligheden er, hvad der gør os unikke. Det er det, der adskiller os socialt fra andre individer. Personligheden er et produkt af vores erfaringer, interesser, præferencer, adfærd, følelser og den måde, som vi anskuer verden på. Samtidig har personligheden indflydelse på alt, hvad vi foretager os - hvordan vi ser verden og fortolker det, vi ser. Men i virkeligheden er personlighed utroligt svært at definere, og der findes mange forskellige akademiske definitioner på dette essentielle begreb. Fælles for disse definitioner er dog forestillingen om, at personligheden gør os unikke. Vi er alle unikke, men hvad er det så, der gør os det? Kan det virkelig reduceres til noget, der kan lægges under mikroskopet og studeres? Personligheden er et fænomen så komplekst, at vi endnu ikke har været i stand til at forklare det i dets helhed. I min opgave undersøger jeg to meget forskellige tilgange til personligheden. Jeg undersøger, hvordan man har forklaret personligheden indenfor naturvidenskaben og litteraturen. Med udgangspunkt i Emile Zolas roman *Thérèse Raquin* vil jeg beskrive opfattelsen af menneskets personlighed i slutningen af 1800-tallet, som den skildres af naturalismens egen fader. Jeg vil undersøge kontraster og ligheder mellem Zolas syn på dannelsen af personlighed og genetikken/epigenetikken forklaring, og jeg vil forklare, hvordan litteraturen og naturvidenskaben kan supplere hinanden i den evige søgen efter at forklare menneskets personlighed.

Thérèse Raquin - hovedpersonerne

Nøglen til at forstå Zolas opfattelse af, hvad der danner personligheden, er at forstå de personer, han beskriver i *Thérèse Raquin*. Med romanen forsøger Zola at undersøge og beskrive personligheden. Gennem de to hovedpersoner viser han, hvordan vores handlinger definerer os som individ, og han forsøger at finde et svar på, hvad der styrer vores handlinger. Formålet med romanen er «... études des tempéraments et non des caractères... » (Zola, Préface, 1979). Karaktererne i romanen er således til for at forstå individets egenskaber, og hvad der styrer dets handlinger. Det er ikke personerne i sig selv, der er interessante at undersøge, men deres temperament og den måde hvorpå de reagerer i forskellige situationer. I naturalismens ånd forsøger Zola at undersøge, hvad der driver mennesket fra en naturvidenskabelig indgangsvinkel. Zolas mål med litteraturen er, at foretage en « ... analyse scientifique [qu'il a] tenté d'appliquer dans *Thérèse Raquin*... » (Zola, Préface, 1979), og romanen er tænkt som en videnskabelig undersøgelse af personerne og deres handlinger. Det er op til læseren, at drage konklusioner og fortolke på baggrund af de data, Zola fremlægger. Romanen fungerer således som et studie af de iboende egenskaber og påvirkninger af sindet.

Thérèse Raquin Romanens hovedperson er Thérèse, datteren af en fransk sømand og en afrikansk kvinde, og hun blev i en tidlig alder forældreløs. Hun har en passioneret og livlig personlighed, men under hendes opvækst sammen med den syge og skrøbelige Camille, blev hendes barndom forudsigelig og glansløs. I hendes tantes hus blev hun begrænset i sine udfoldelser, og måtte give afkald på dele af sig selv for at passe ind i det triste og stilfærdige hjem. I dette hus blev hendes barndom berøvet hende, og hun

underkastede sig Mme Raquins forventninger til hende. Thérèse undertrykte sig selv og mistede sin glæde og gejst i livet.

På trods af at Mme Raquin formår at undertrykke Thérèses personlighed, er det tydeligt, at hun ikke er i stand til fuldkomment at ændre hende. Thérèse kan kontrollere sine handlinger og tøjle sit temperament men ikke slukke sine instinkter .«[Elle] tenait soigneusement cachées, au fond d'elle, toutes de sa nature. Elle possédait un sang-froid suprême, une apparente tranquillité qui cachait des emportements terribles... » (Zola, 1979, s. 41).